

(דף ק"צ ע"א) דְּלֹא אֶצְטְרִיפְנָא לְזַמּוֹן, לֹא אֶשְׁמַע וְלֹא אֵימָא אָמֵן. תְּפִלַּת חַיִּיבִין בֵּיהּ.

דְּבַר אַחַר וְנִהְרֻ אֱלֹו כָּל הַגּוֹזִים, אַף עַל גַּב דְּנִשְׁמִים וְקִטְנִים פְּטוּרִין מִן הַמְצוֹת, בְּכוּס דְּבִרְכָה תְּפִלַּת חַיִּיבִין, בְּלִבְד דִּינְדַעוּן לְמֵאן מְבָרְכִין, וְדָא הֵיא וְנִהְרֻ אֱלֹו כָּל הַגּוֹזִים. אַתָּא רַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקִיָּה, אָמַר כְּמָה שְׁפִיר מְלָה דָא, וּמְתִיקָא לְחַבְּא.

הַשְׁתָּא אֵית לְדִיִּיקָא, אֵי הֵיא אַחֲרִית הַיָּמִים, אֵי הֵיא כּוּס דְּבִרְכָה מִמֶּש, מַהוּ הַר בֵּית יִי, תְּהוּה לֵיהּ לְמַכְתָּב הַכִּי, וְהֵיא אַחֲרִית הַיָּמִים נְכוּן יְהִיָּה בְּרֵאשׁ הַהָרִים. מַהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נְכוּן יְהִיָּה הַר בֵּית יִי. אָמַר לֵיהּ, אַחֲרִית הַיָּמִים אֵי הוּ אֵילְנָא כְּלָא, מִרִּישֵׁיהּ וְעַד סִפֵּיהּ, דִּהוּא אֵילְנָא דְטוֹב וְרַע. וְאַתָּא קָרָא לְבִרְרָא בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְאַפִּיק הַר בֵּית יִי, דָּא טוֹב בְּלֹא רַע. הַר בֵּית יִי וְדָאֵי דְלִית תַּמָּן חוּלְקָא לְסִטְרָא אַחְרָא, דִּהָא אַתְּבָרִיר הַר בֵּית יִי, מַגּוּ אֵילְנָא דָאֵי הוּ אַחֲרִית הַיָּמִים. וְדָא אֵי הוּ כּוּס דְּבִרְכָה, דָאֵי הוּ נְכוּן בְּרֵאשׁ הַהָרִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זְכָאָה אַרְחָא דָא, דְּזַכִּינָא לְהֵיא מְלָה. אָמַר לֵיהּ מְמָאן שְׁמַעַת לָהּ. אָמַר לֵיהּ, יוֹמָא חָדָא הוֹינָא אֲזִיל בְּאַרְחָא, וְשְׁמַעְנָא וְחַמִּינָא לֵיהּ לְרַב הַמְנוּנָא סְבָא, (נ"א לְרַבִּי שְׁמַעוֹן) דִּהוּה דְרִישׁ לְהֵיא קָרָא לְרַבִּי אַחָא, וְכִיּוֹן דְּשְׁמַעְנָא חַדִּינָא בֵּיהּ, וְנִטְרִינָא לֵיהּ צְרִיר בְּכַנְפָא דְלְבוּשָׁאֵי, דְּלֹא יִתְעַדִּי מִנְּאֵי לְעֵלְמִין. אָמַר לֵיהּ, וְדָאֵי מְלָה קְדִישָׁא דָא, מְנַהֲרֻוּ דְבוּצִינָא קְדִישָׁא אַתְּנַהֲרֻ. זְכָאָה דָּרָא, דְּקִיִּימֵי עֵלְמָא וְסַמְכוּי, שְׁרִיִין בְּגוּיָהּ. וְאֵי אַנְתָּ צְרִירַת לְהֵיא מְלָה בְּקִשְׂרָא חָדָא דְלֹא יִתְעַדִּי מִינְהּ. אָנָּא אַצְרוּר לָהּ בְּתַלְתִּין, אוּ בְּאַרְבַּעִין קִשְׁרִין בְּכִיסָאֵי, דְּלֹא יִתְעַדִּי מִינְּאֵי לְעֵלְמִין. (כַּאן חֶסֶד).

עַל הַהֵיא מְלָה דְאַחֲמֵי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשְׁה, בְּגִין דָּאֵף עַל גַּב דִּישְׂרָאֵל חֲבִין קָמִיהּ בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, לֹא בָּעֵי מָאן דִּיִּימָא עֲלֵיהּוּ דְלְטוּרִין. מְנַלְן. מְהוּשַׁע, דְּכַתִּיב, (הוֹשַׁע א) תַּחֲלַת דְּבַר יִי בְּהוּשַׁע, הָא אוּקְמוּהּ מְלָה. וְעַל דָּא (הוֹשַׁע ב) וְהִיָּה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם וְגוֹ'. וּבְגִין דָּא בְּרִיךְ לֹון בְּכַמְהָ בְּרַבָּאן, לְאַהֲדָרָא בְּתִיבְתָא, וְלֹאֲתָבָא לֹון לְגַבִּי אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיא, וְלֹא אַעֲדֵי מִתַּמָּן, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחַל עַל חוּבֵיָּהּ, וְאַתְּנַקִּיאוּ קָמִיהּ.

אַלְהֵוּ מְהָ כְּתִיב בֵּיהּ, (מַלְכִים א יט) וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתֵם אֶחָד וְגוֹ', אָמַר מְאַרִיָּה דְעֵלְמָא, אַתְתָּא חָדָא שְׁדַרַת לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְדְבוּרָה שְׁמָה, דְּכַתִּיב, (שׁוֹפְטִים ד) וְהֵיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תַּמָּר דְּבוּרָה. דָּא הוּא רְתֵם, וְאַהֲדַרַת לֹון לְמוּטָב, דְּכַתִּיב, (שׁוֹפְטִים ה) עַד שְׁקַמְתִּי דְבוּרָה. וְאַנָּא עָאֲלִית בִּינֵיָּהּ, וְאַכְרִזִית קָמִיהּוּ וְלֹא יְכִילְנָא.

עַד דִּהוּה יְתִיב, אַתְּגְלִי עֲלֵיהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמַר לֵיהּ מַה לָּךְ פּוּה אַלְהֵוּ, בְּקַדְמִיתָא קָא תְּוִית מְקַטְרָנָא וּמְקַנֵּי עַל בְּרִית, וּמְדַחֲמִינָא בְּךָ דְקָנִית עָלֵי בְּהוּוּא בְּרִית, נְטִלִית לֵיהּ בְּרַעוּ דְמִשְׁה, וַיְהִיבְנָא לָךְ, עַד דְּמִשְׁה תְּהוּה אָמַר (בְּמַדְבָּר כה) הִנְנִי נוֹתֵן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. הַשְׁתָּא דָאֵי הוּ דִילָךְ, לֹא אַתְחַזִּי לָךְ לְקַטְרָנָא עֲלוּי, תְּהוּה לָךְ לְמִשְׁפַּק קְנוּיָךְ לִי, כְּמָה בְּקַדְמִיתָא דִּהוּה דִילִי, שְׁבַקְנָא לֵיהּ לִידָא אַחְרָא, וְלֹא קְטְרִינָא עֲלוּי.

מה לך פה, מאי פה. ברית קיימא, פה יי' איהו. פיון דלא בעאת לשבקא לי פומך, אתברי באתר דההוא פומא. תנו, בתיא שעתא, אתעבר מניה ההוא נבזבזא דיהב ליה משה. ותנו, מאי דכתיב, (מלכים א יט) וילך בכח האכילה ההיא וגו'. עד הר האלהים חורבה. למתבע מתמן, וכי מתמן הוה בעי. אלא למתבע פמלקדמיון, מההוא דרית בהר האלהים, ברית דא. פנחס הוא אליהו, ודאי בדרגא חדא. אמר ליה משה, לית אנת יכיל לקבלא מנאי, אלא זיל לינוקיייהו דישראל, ומאינון תרנח, ואינון יהבי לך, וכך הוא עבד. (חסר).

כמה טיבו עבד קדשא בריך הוא בכל דרא ודרא לישראל. תא חזי, מה כתיב, (מיכה ו) ואשלח לפניה את משה אהרן ומרים. והא כמה נביאי הוו לבתר משה, (דף ק"צ ע"ב) ואשלח לפניה את משה אהרן ואלעזר ופנחס יהושע ואליהו ואלישע, וכמה שאר צדיקי וחסדי מיבעי ליה. אלן תלתא אמאי. אלא אמר קדשא בריך הוא, עמי, פני, אמאי לא תדברון לכל טבין דעבדית לבו, דשדרית לבו למשה אהרן ומרים.

למלך בשר ודם, דאית ליה מדינתא, ושדר לגבה, גוברין, אפרין רברבין, דיהון מנהלי עמא, ומעינין בהו, ובדינייהו. מאן אצטרף למחוי זקוק במזונייהו, במלין דיצטרבון. לאו עמא דמדינתא, בעל פרחייהו יצטרבו לעינא בהו, ולמיהב להו יקרא.

שדרית למשה, איהו אייתי קמייכו מן למיכל, ונהיל לבו ולבניכו ולבעיריכו, ואשתדל בדיניכו, (ס"א במזוניכו) ובכל מה דאצטרף לבו. שדרית לאהרן, אייתי (ס"א לבו ענין) היכלין דענני יקר לחפאה עליכו, פמלכין. אסחי לבו בטלי יקר, דלא אתרקבו לבושיכו ומנעליכו, והוו מתחדשי בכל יומא. שדרית למרים, אייתיאת בירא לאשקאה לבו, ושיתון אתון ובעירכו. אינון יהבו לבון, ומדלהון אכלתון ושיתון, ויתבתון בחופאה דיקר דלהון. ומדלכו לא יתבתון לון. ולא עוד, אלא דאשתדלו עליכו, ונטלו על צואריהון מטולכו, והויתון מחרפין ומגדפין לון.

אמר רבי יוסי, לאו הוה אפא רחמן על פנוי כקודשא בריך הוא, וקרא הוא דכתיב, (מלכים א ח) לא נפל דבר אחד מפל דברו הטוב וגו'. תא חזי רחמנו דיליה, אלו אמר לא נפל דבר אחד מפל דברו ולא יתיה, נח לעלמא דלא אתברי. אבל מדאמר מפל דברו הטוב, ואפיק ביש לאחורא, דהא מלה דביש לא בעי למעבר.

ואת על גב דאגזים, וארים רצועה, אתאת אמא ואתקפת בדרועיה ימינא, וקם רצועה בקיומיה, ולא נחית לתתא, ולא אתעבד, בגין דבעיטא חדא הוו תרנוייהו, איהו דאגזים, ואיהו דאחידת במיניה.

ואי תימא מנלן. ממלה דאיהי באתגליא, דכתיב לך רד פי שחת עמך, שרי לארמא רצועה, ומשה דלא הוה ידע ארמא דאמא, שתיק. פיון דחמא קדשא בריך הוא פה, אנקיד ליה, ובטש ביה ואמר ועתה הניחה לי, מיד ארגיש משה, ואחיד בדרועיה דקודשא בריך הוא, דכתיב זכור לאברהם, דא דרועיה ימינא, ובגין כך לא נחית רצועה.

וְאִי תִימָא, אִמָּא דְאִיחֵי רְגִילָה לְאַחְדָּא בְּרַעְיוּעָה דְּמִלְכָּא, אֲזַן תְּנוּת, דְּשִׁבְקַת מְלָחָה לְמִשְׁחָה. שְׂאִילָנָא
וְאִמִּינָא וְהָא לָא יִדְעָנָא בְּרִירָא דְּמְלָחָה, עַד דְּנִהְיֵי קָמִיָּה דְּבוּצִינָא קְדִישָׁא. פִּד אֲתוּ לְקָמִיָּה דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן, חָמָא בְּאַנְפִּיָּהּוּ סִימָן. אָמַר עוּלֹו בְּנֵי קְדִישִׁין, עוּלֹו רְחִימִין דְּמִלְכָּא, עוּלֹו רְחִימִין דִּילִי,
עוּלֹו רְחִימִין אֵלִין בְּאַלִּין.

דְּאָמַר רַבִּי אַבָּא, כָּל אֵלִין חֲבַרְיָא, דְּלָא רְחִימִין אֵלִין לְאַלִּין, אֶסְתַּלְקוּ מֵעֲלָמָא עַד לָא מָטָא
זְמַנְיָהּוּ, כָּל חֲבַרְיָא בְּיוֹמוֹי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, רְחִימוּ דְּנַפְשָׁא וְרוּחָא הָוָה בִּינְיָהּוּ, וּבְגִין כְּדָ בְּדָרָא
דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּאַתְגַּלְיָא הָוָה, דְּהָוָה אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל חֲבַרְיָא דְּלָא רְחִימִין אֵלִין לְאַלִּין, גְּרַמִּין
דְּלָא לִיהֵד בְּאַרְחַ מִישְׁרָה. וְעוּד דְּעַבְדִּין פְּגִימוּ בָּהּ, דְּהָא אוּרְיָתָא רְחִימוּ וְאַחְוָה וּקְשׁוּט אִית בָּהּ.
אַבְרָהָם רְחִים לִיצְחָק, יִצְחָק לְאַבְרָהָם, מִתְחַבְּקִין דָּא בְּדָא, יַעֲקֹב תְּרוּוֹיָהּוּ אַחֲדִין בִּיהּ, בְּרְחִימוּ,
וּבְאַחְוָה, יְהִבִּין רוּחִיָּהּוּ דָּא בְּדָא. חֲבַרְיָא כְּהָוָה דּוּגְמָא אַצְטְרִיכוּ, וְלָא לְמַעַבְד פְּגִימוּ.

כִּינּוּן דְּחָמָא סִימָן בְּאַנְפִּיָּהּוּ, וְאָמַר לֹון הַכִּי. אָמַרוּ לִיה וְדָאִי רוּחַ נְבוּאָה שָׂרָא עַל בוּצִינָא קְדִישָׁא,
וְהַכִּי אַצְטְרִיד לָן לְמַגְדַּע. בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חַד מְלָחָה מְאַיְנוּן מְלִין דְּלְחִישׁוּ לִי מַגּוּ רִישׁ
מִתִּיבְתָא דְּגַנְתָּא דְּעָדוּן, דְּלָא אָמַרוּ בְּאַתְגַּלְיָא מְלָחָה דָּא סְתָרָא אִיהִי, וְאִמָּא לְכוּ בְּנֵי רְחִימָאִי, בְּנֵי
רְחִימִין דְּנַפְשָׁאִי, מָה אַעֲבִיד, אָמַרוּ לִי בְּלְחִישָׁא, וְאַנָּא אִימָא בְּאַתְגַּלְיָא. וְלְזַמְנָא דְּנַחְמִי אַנְפִּין
בְּאַנְפִּין,